

С това поета иска да каже, че народът ни е съзнателен, че и колибарът знае своите граждански и политически права и че не може и не трябва да бъде лъган и обезверяван.

Колкото се отнася до лозунга, който "с глас истиния от глад" издига бедния младеж, за който "няма олио и хляба е по-чер от мъката" /дълбоко поетични сравнения/:

- Терора долу!

съюз със СССР.

С този лозунг автора се обявява против терора. Та кой е за терора? Кой властник би признал, че управлява с терор? Колкото се отнася до желанието за съюз със СССР, то бе желание на целия български народ.

"Независимо от това стихотворението не е разгласявано и разпространявано от подсъдимия, то е намерено в джоба му при обиск, а закона изисква за да попадне под ударите му, то да е разгласено.

Казах също, че и аз съм печатил стихотворна сбирка и отделни стихотворения и че имам и непечатани, които ако се намерят в джоба ми, при неправилно тълкуване на закона бих могъл да попадна под ударите му.

В края на речта си се позовах на характеристиката дадена за поета от писателя Светослав Минков и оттеглих обвинението.

Бе дадена последна дума на подсъдимия, който пожела да бъде оправдан, а на защитника му не остана друго освен да се присъедини към моето искане да бъде оправдан подсъдимия.

След кратко съвещание със съдииите, председателя прочете оправдателна присъда. Докато четеше един слънчев лъч бе проникнал през прозорците и озарил главата на поета, а друг прокурорско място.